

Моето перо

Трети брой - октомври - 2019 година

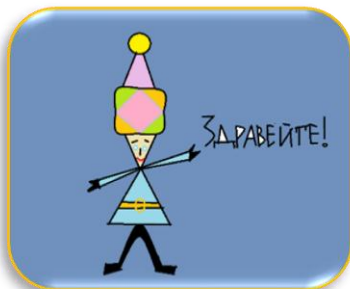
В този брой ще прочетете:

- ♥ За нас
- ♥ Отново на училище
- ♥ Занимания по интереси
- ♥ Лично творчество
- ♥ Любопитно
- ♥ Забавни минути

16.09.2019 г.
Първият учебен ден – вълнуващ, емоционален, изпълнен с мечти и надежди!

На откриването на новата учебна година присъства кметът на село Петърница – Йонко Данов.

Директорът на училището – **Анета Николова**, приветства всички присъстващи и пожела на учениците и учителите успехи и ползотворна работа.

Ние сме ученици от пети клас. Имаме представител и на шестокласниците. През тази учебна година започнахме изучаването на новия предмет Информационни технологии. Стана ни интересно и се включихме в групата за **Занимания по интереси** за развиване на дигиталните умения - списване на училищен вестник.

Бъдещето е в развитието на новите технологии. Те са навсякъде около нас. Може би в не толкова далечното бъдеще някой от нас ще продължи образованието си в тази посока, но засега си поставяме задача да се учим, като създаваме за вас - нашите читатели, училищен вестник.

- ♥ За да успееш, за да сбъднеш **своята най-голяма мечта**, трябва да се учиш от тези, които могат да ти дадат полезни за живота знания. А това са нашите учители.

ЗДРАВЕЙ, УЧИЛИЩЕ!

Първият учебен ден!

Леда Милева

Дали часовникът на Петльо е напред, та рано вика той от всеки плет, или избърза Слънчо отзарана да се покаже румен от Балкана?

Дали нощес на всичките деца пораснаха крилца, та литнаха като крилато ято?

Защо ли от прозорци и врати за поздрав махат майки и бащи? Защо градът е чист и пременен?

- За първия учебен ден!

А е азбуката свята – дар от солунските братя.

Б – България! В нея весел и щастлив живея.

В е връх в планината, който среща пръв зората.

Г е гълъбчето бяло, в мирен изгрев полетяло.

Д – другарче, без което нямам радост в сърцето.

Е – елхичка в светъл час и край нея Дядо Мраз.

Ж – жита узрели, златни сред полята благодатни.

На добър час!

Моето училище!

ОУ "Св. Св. Кирил и Методий" с. Петърница

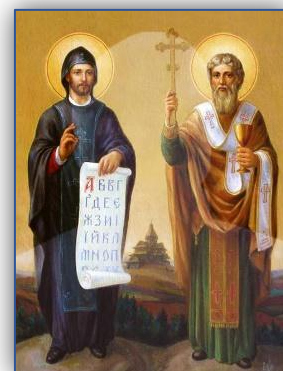
Моето училище носи името на двамата първоучители – братята Кирил и Методий. Но кои са те и какво трябва да знаем за тях?

Светите братя са родени в Солун – Методий около 815-816 г., а Константин-Кирил през 827 г. в семейството на византийския сановник Лъв – помощник-стратег на солунската област. За майка им Мария се предполага, че е славянка.

Методий е управител на област, населена със славяни.

Константин завършва най-висшето училище – Магнаурската школа.

Към 855 г. в манастира „Полихрон“ двамата братя създават славянската азбука – глаголица и започват превода на свещените книги. В основата на новия

З – със знания и книга надалече се достига.

И – игри любими в летен зной и снежни зими.

Й - Йордан

К е клас задружен, дете собира знания детето.

Л е люлякът в Балкана на Игликина поляна.

М е мама!

Майко мила, моя обич и закрила!

Н е народът ни любим, дал ни българското име.

О е обичта голяма и към татко, и към мама.

П е песента изпята в похода през планината.

Р пък радостта разгаря, че изучихме буквара.

С е свобода мечтана, от борците завещана.

Т – трицветното ни знаме.

У – училище!

Оттука блика изворът наука.

Ф е фар, пронизал мрака, пръв приятел на моряка.

Х – хорце игриво зная,

гайда свири - аз играя!

Ц – цветя цъфтят в градина, както нашата родина

Ч – часовникът тик- така – бързай ще изпуснеш влака!

Ш – без шал и без качулка ставаш ледена шушулка.

Щ – щом щъркелът затрака, идва пролетта, не чака.

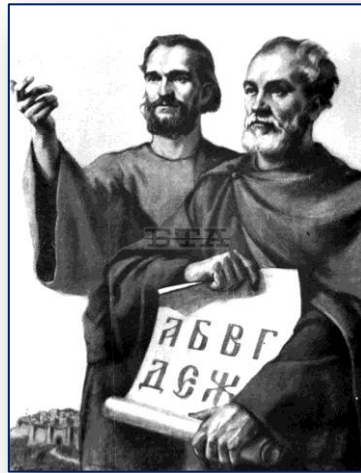
Ъ е ъгъл в моята

книжовен език лежи солунското българско наречие, което те познават отлично.

През 863 г., по молба на Великоморавския княз Ростислав, Кирил и Методий са изпратени във Великоморавия. Тук те подготвят духовници, превеждат богослужебни книги.

Във Венеция Константин Философ с блестящо красноречие защитава правото на всеки народ да има свой книжовен език.

През декември 867 г. братята пристигат в Рим, тържествено приети от папа Адриан II.

Папата освещава славянските книги. След едногодишен престой в Рим Константин се разболява тежко, приема монашеското име Кирил и умира на 14.02.869 г. Погребан е в римската църква „Св. Климент“.

Методий е ръкоположен за архиепископ. През последните години от живота си завършва превода на Библията и сътворява проповеди, молитви и песнопения на славянски език, продължава неравностойната борба с немското духовенство.

На 06.04.885 г. Методий издъхва. Погребват го в централната църква на Велеград.

Просветната мисия на солунските братя оставя дълбока и трайна следа в историята на Европа. Българската църква ги канонизира за светци и заедно с учениците им се създава култът към „Светите седмочисленици“.

Всяка година на 24 май в България се почита най-светлият празник – на буквите и техните създатели - братята Кирил и Методий.

„Златна есен“

Настъпни есента. Задуха студен вятър. Заваля дъждец. Листата закапах шумно и жално занашепвах прощални думи на своето дърво. Клоните оголяха. Останаха спомените за веселите песни на славейчетата, които лете се криеха в шумата му.

Оголялото дърво се натъжи, че е самотно, но като наведе клоните си надолу – към земята, видя прекрасен пъстър килим, събрал цветовете на дъгата, и се зарадва. Неговите деца – листата, му се усмихваха. Бяха пак заедно. През зимата те щяха да топлят корените му, а през пролетта да хранят земята около него, за да се събуди то и се облече в най-пъстрата си премяна...

(Съчинение – ученици от 5. клас)

стая, дето уча и
играя.

Ъ

Ю – през юли е
добре да отидеш на
море.

Я е ярък небосвод,
ясен път за цял
народ!

**5 октомври –
международен ден
на учителя**

*Отбелязва се в над
100 страни от
света.*

*Влиза в световния
календар по
препоръка на
ЮНЕСКО 1966 г. с
приемането на
документа
„Препоръки,
касаещи статуса
на учителя“.*

*В него се
подчертава колко е
важна ролята на
учителите в
обществото.*

Уважаеми учители,

*Екипът ученици,
отговарящ за
списването на
вестника,
Ви честити
празника и
пожелава на всеки
един от Вас крепко
здраве, несломим
дух, упоритост и
професионално
удовлетворение.*

**Знаем, че най-
голямото
удовлетворение за
Вас е да видите
труда си в нас!**

Из „Есен“ Емилиян Станев

*Дойде октомври и
буковите гори
пламнаха.*

*Пурпурночервеното
вземаше очите,
брезите се жълтееха
между него с
оределите си листа,
върховете на елите и
боровете
придобиваха*

*восъчносив цвят, а
между тях се издигаха трепетликите като огнени ножове.
Постепенно зеленото изчезваше. То жълтееше, изгаряше, криеше се
дълбоко в недрата на гората и умираше със самото лято. По гребена
на планината есента беше бърза и кратка. Букът припламна за
няколко дни. След първата слана земята се покри с окапали листа –
дебел шумящ килим, който издаваше всяка наша стъпка. Гората
оголя, светлината нахлу в нея и направи стеблата на букаците да
изглеждат още по-бели, а мъховете по тях – тъмносини.*

*Още нямаше дъждове. Слънцето изгряваше и залязваше върху
бледосиньото, меко, уморено небе. Сладка тишина пълнеше усойте,
сякаш горите бяха упоени от безумните багри на есента.*

**Първокласниците още не могат да четат и пишат, но заедно с
класната си ръководителка посрещат есента с красиво дърво,
изработено от хартия.**

В следващия брой ще ви разкажем повече за училищния ни живот.

**Благодарим за авторските материали, използвани от Интернет при
подготовката на трети брой на нашия - Вашия вестник.**